74. A szeretet hatalmát áldom...

- Ó, mennyire szeretsz Te engem, A szíved óhajt és kíván;
 Tehozzád hajlik minden bennem, A szeretettől vonzatván;
 Hű Megváltóm, ó, hő szerelmem, Te bírsz engem és vagy reményem!
- 3. Csak benned én reménységemben Kell hinnem, élnem, érezem; És semmiféle teremtményben Nem szabad nékem remélnem. A békém vagy, ó, örök hűség, Téged követni gyönyörűség!
- 4. Csak néked él már szívem, lelkem, Mert tőled üdvösséget vett; Te önmagad áldoztad értem, És üdvöm ára véred lett! Ki engem újjá teremtettél, Tied éltem, mit megmentettél!
- 5. Rabságban éltem, a bűnökben, Ameddig éltem magamnak; Mindaddig hozzád nem jöhettem, Míg meg nem szerzél magadnak. Ha ezt megértné minden vétkes, Csak néked élni lenne képes!
- 6. Dicsérjük Jézus dicső nevét, Mert szeretetünk forrása, Melyből ott az üdvözült merít, De már itt éltünk áldása! Ott élvén mindenkor tiszteljük, Ezt – örömmel – már itt is tesszük!
- 7. Maradjon, Jézus, a Te neved Bevésve mélyen lelkünkbe', És hasson át nagy szereteted Szívünkbe és érzelmünkbe! Szent lényed lássék beszédünkben, És mutatkozzék tetteinkben!

Szerelmesim, ha az Isten minket így szeretett, nékünk is egymást szeretnünk kell.